

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/375/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233157
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112233157.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci navrhovateľky: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ a advokát Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporkyňi: Slovenská republika za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 30. mája 2014, č. k. 8C/218/2012-51, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa voči odporkyňi domáhala zaplatenia sumy 175 eura ako náhrady škody a sumy 995,76 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá jej vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 10Er/385/2005. Odporkyňi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 3 ods. 1 písm. d/, 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2 a § 19 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ako i ust. § 44 ods. 8, 9 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného v čase začatia exekučného konania (ďalej aj ako „Exekučný poriadok - EP“), čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 5 Ústavy SR. Z hľadiska skutkového stavu mal za preukázané, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp.zn. 10Er/385/2005 dňa 20.09.2010 doručila oprávnená - v tomto konaní navrhovateľka súdu prvého stupňa návrh na zmenu exekútora z Mgr. Ing. Ivana Šteinera na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Exekútorského úradu Bratislava, Záhradnícka 62. Súd výzvou zo dňa 23.09.2010 vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyúčtovanie trov exekúcie, písomné vyjadrenie a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor doručil prvostupňovému súdu návrh na zastavenie exekučného konania a vyúčtovanie trov exekučného konania dňa 12.11.2010. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 02.04.2012 č.k. 10Er/385/2005-29 návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora zamietol, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.04.2013 č.k. 11CoE/53/2013-74 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Dôvodom na zmenu exekútora bola údajná neefektívnosť konania pôvodného exekútora. Exekučným titulom je notárska zápisnica. Mal za to, že samotná skutočnosť, že súd o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v lehote 30 dní, ešte nemusí zakladať nárok navrhovateľky na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Existovali objektívne skutočnosti, pre ktoré súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože boli zo strany oprávnenej hromadne do jednotlivých exekučných konaní

podávané tieto návrhy a vzhľadom na zaťaženosť súdov, nebolo možné o nich rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote. Ak o návrhu nebolo rozhodnuté v uvedenej lehote, ale až po určitom časovom úseku, nie je možné hodnotiť tento postup ako nesprávny úradný postup zo strany súdu, naviac ak oprávnená mala vedomosť o okolnosti vylučujúcej JUDr. Rudolfa Krutého v jednotlivých exekučných konaniach, pretože vystupoval na strane oprávnenej, nemal tieto návrhy vôbec podávať a neuviesť tieto skutočnosti, ktoré ho vylučovali z vykonávania exekúcie, pričom tak urobil až po vydaní nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 322/2010 z 13.04.2011. Naviac musel vyčkat' na špecifikáciu trov exekúcie od pôvodného súdneho exekútora. V priebehu exekúcie, keď je podaný návrh na zmenu exekútora, nemôže vzniknúť oprávnenej škoda, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporkyňa, ktorá mala vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže tieto odporkyňa nešpecifikovala a neuplatnila v zákonom stanovenej lehote.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP), rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ OSP) a neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ OSP).

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadrila.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, keď súd prvého stupňa dostatočne, správne a v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav vecí a vyvodil z neho i správny právny záver.

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľky, ktorým sa voči odporkyňi domáhala zaplata sumy 175 eur z titulu náhrady škody a sumy 995,76 eura z titulu nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vzniknutých mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom na označenom súdu pod sp.zn. 10Er/385/2005. Nesprávny úradný postup navrhovateľka vzhľadla v nevydaní rozhodnutia o žiadosti oprávnenej na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

Podľa § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z.z o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 ods. 2 OSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vypořiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 OSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

V preskúmanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukazuje nasledovné.

Predtým, ako odvolací súd pristúpil k samotnému prejednaní odvolania navrhovateľky, zaoberal sa ňou namietanou vadou konania, spočívajúcou v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

Navrhovateľka zdôvodnila svoje odvolanie ust. § 205 ods. 2 písm. a/ OSP tým, že mala za to, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP a to k vade konania, spočívajúcej v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP). Odňatím možnosti konať v zmysle uvedeného ustanovenia sa rozumie taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Predmetom dôvodu odvolania sú tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatia možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. Navrhovateľka v dôvodoch svojho odvolania ani nezdôvodnila, v čom videla uvedenú vadu konania. Odvolací súd preto podrobil preskúmaniu odvolací dôvod navrhovateľky a dospel k záveru, že prvostupňový súd sa v priebehu konania nedopustil žiadnej vady namietanej navrhovateľkou v dôvodoch svojho odvolania. Vzhľadom na to, že nezistil vady konania, pre ktoré by musel zrušiť rozhodnutie prvostupňového súdu, podrobil rozhodnutie súdu prvého stupňa meritórnemu preskúmaniu a zaoberal sa ďalšími dôvodmi odvolania navrhovateľky, spočívajúcimi v tom, že prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav a následne vec nesprávne právne posúdil.

Ďalším dôvodom odvolania navrhovateľky bolo zamietnutie návrhu prvostupňovým súdom založeným na nedôveryhodnosti údajov. Odvolací súd sa s takýmto odvolacím dôvodom vôbec nestotožnil, pretože prvostupňový súd vo veci vykonal riadne dokazovanie, oboznámil sa s obsahom celého spisu exekučného súdu, správne zistil skutkový stav, použil správny právny predpis a správne ho aj aplikoval na daný prípad. Svoje rozhodnutie nezaložil na uvedenom dôvode tvrdenom navrhovateľkou v dôvodoch svojho písomného odvolania.

K odvolaniu navrhovateľky týkajúceho sa stavu trvania právnej neistoty odvolací súd dodáva, že navrhovateľke nemohol vzniknúť stav právnej neistoty, nakoľko právna neistota je odstránená až vydaním rozhodnutia vo veci. Exekučné konanie bolo právoplatne zastavené, pričom odvolací súd poznamenáva, že titulom pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola notárska zápisnica. Navrhovateľka uplatňovala svoj nárok na vydanie poverenia na základe nulitného právneho aktu, pre ktorý bolo exekučné konanie zastavené.

Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci vykonal dostatočné dokazovanie a vec posúdil v intenciách zhora uvedenej právnej úpravy. Súd prvého stupňa správne konštatoval, že exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol po uplynutí 30-dňovej zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia, pretože od podania návrhu do rozhodnutia uplynula dlhšia doba, pričom rozlíšil dobu od doručenia výzvy pôvodnému súdnemu exekútorovi do zaslania jeho vyjadrenia. Súd prvého stupňa od doručenia návrhu na zmenu exekútora vykonával vo veci úkony potrebné pre rozhodnutie o zmene exekútora, vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie a zaslanie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie. V tejto súvislosti nemožno exekučnému súdu vytknúť nečinnosť, pričom na druhej strane je potrebné vziať do úvahy, že zákonná úprava pre rozhodnutie súdu o zmene exekútora určuje lehotu 30 dní, ktorú exekučný súd prekročil. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty ale nezakladá automaticky nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú si navrhovateľka v tomto konaní uplatňuje.

Navrhovateľka namietala, že prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Z obsahu exekučného spisu vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný súdnemu exekútorovi Mgr. Ing. Ivanovi Šteinerovi 04.10.2005. Súdny exekútor doručil Okresnému súdu Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 10.10.2005. K návrhu bola pripojená notárska zápisnica ako exekučný titul, zmluva o úvere a Všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Prvostupňový súd poveril exekútora vykonaním exekúcie dňa 28.10.2005. Na návrh oprávnenej na zmenu exekútora,

došlý prvostupňovému súdu dňa 20.09.2010, rozhodol súd dňa 02.04.2012, kedy predtým si vyžiadal stanovisko od exekútora, či súhlasí s týmto návrhom.

V zmysle ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z. z. platného do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Z uvedeného vyplýva, že k nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, v ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonávaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci zbytočných prietahov.

Prvostupňový súd v dôvodoch svojho písomného rozhodnutia poukázal na to, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Poukázal na celý priebeh exekučného konania a dospel k záveru, že nedošlo k existencii prietahov v exekučnom konaní, a tým k nesprávnemu úradnému postupu ako jednému z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Preto návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľka uplatňovala nárok na majetkovú škodu ako účelne vynaložené náklady spojené s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodňovala márnym uplynutím lehoty, keď boli reálne ohrozené jej legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jej pohľadávky. Navrhovateľka v priebehu konania neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie vzniku škody, nepredložila relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku škody a výšku nemajetkovej ujmy. Nepreukázala, pokiaľ by aj došlo k vzniku škody, aká je príčinná súvislosť medzi oneskorením rozhodnutím a výškou škody.

V danej veci správne súd prvého stupňa, vzhľadom na vyššie uvedené, posudzoval existenciu predpokladov zodpovednosti odporkyne za škodu uplatňovanú navrhovateľkou v konaní. V tomto smere v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver. Je nesporné, že k rozhodnutiu o zmene exekútora, ako bolo uvedené vyššie, došlo po uplynutí 30-dňovej lehoty na vydanie rozhodnutia, pričom ale navrhovateľka nepreukázala zodpovednosť štátu za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z.z.. Návrhom uplatnený nárok na náhradu škody v sume 175 eur ako náhrady škody, ktorá mala predstavovať náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočnenou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodnutím, na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných úkonov zamestnancov pomocou informačného systému, na udržiavanie a správu informačného systému a administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za podstatné konštatovanie, že exekučné konanie začalo vydaním poverenia pre súdneho exekútora Mgr. Ivana Šteinerja dňa 28.10.2005 na základe návrhu súdneho exekútora na udelenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zaslanej súdu prvého stupňa 10.10.2005. Samotná okolnosť, že došlo k vydaniu poverenia, mala za následok, že poverený súdny exekútor mal právo, ako aj povinnosť vykonávať úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky oprávnenej. Okolnosť, že súd prvého stupňa o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty, nemá za následok vznik navrhovateľkou tvrdenej a uvádzanej škody, pretože úkony, za ktoré požaduje náhradu škody, vykonával bez ohľadu na to, ktorý exekútor vo veci vykonával exekúciu. Z tohto dôvodu sa odvolací súd stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že účastníkovi exekučného konania nerozhodnutím o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote nemohol vzniknúť stav právnej neistoty a majetková škoda, ktorú uplatňuje návrhom. V konečnom dôsledku bola exekúcia zastavená uznesením zo dňa 02.04.2012 č. k. 10Er/385/2005-29 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.04.2013 č.k. 11CoE/53/2013-74.

Súd prvého stupňa vo veci dostatočne a riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vyvodil z neho aj správny právny záver. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporkyňa návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodala.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.